

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 16.10.1996
COM(96) 496 τελικό

96/0247 (SYN)
96/0248 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την ενίσχυση της εποπτείας και του συντονισμού των δημοσιονομικών θέσεων

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την επιτάχυνση και διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

/

**ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΟΝΕ**

Αιτιολογική έκθεση

**ΟΙ ΘΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΣΤΗΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**

Η διατήρηση υγιών δημόσιων οικονομικών και δημοσιονομικής πειθαρχίας αποτελούν ουσιώδη προϋπόθεση για μια ισχυρή και διαρκή οικονομική ανάπτυξη που θα δημιουργεί περισσότερες θέσεις απασχόλησης.

Ο περιορισμός των δημοσιονομικών ελλειμμάτων μειώνει τη συμμετοχή του δημόσιου τομέα στο εθνικό προϊόν και αμβλύνει τις πιέσεις στη νομισματική πολιτική, συμβάλλοντας παράλληλα στη συγκράτηση και τη σταθεροποίηση των πληθωριστικών προσδοκιών. Οι συνθήκες αυτές επιτρέπουν στη νομισματική πολιτική να διατηρεί τα επιτόκια σε χαμηλά επίπεδα. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη των ιδιωτικών επενδύσεων και επιτυγχάνονται θετικές επιπτώσεις από πλευράς προσφοράς και, κατά συνέπεια, προωθείται η οικονομική ανάπτυξη και η απασχόληση. Επιπλέον, χάρη στη μείωση του δημόσιου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ και στην επακόλουθη μείωση του βάρους των πληρωμών τόκων για την εξυπηρέτησή του, η δημοσιονομική πειθαρχία επιτρέπει την αναδιάρθρωση των δημόσιων δαπανών και τη διάθεση περισσότερων πόρων για την υλοποίηση πολιτικών προτεραιοτήτων, όπως οι υποδομές και η εκπαίδευση, οι οποίες έχουν καθοριστική σημασία για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας και της απασχόλησης σε μακροπρόθεσμη βάση.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΛΙΣΗ ΣΤΗΝ ΟΝΕ

Για την πλήρη αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων του ενιαίου νομίσματος, **η οικονομική και νομισματική σύγκλιση στο εσωτερικό της ΟΝΕ πρέπει να είναι διαρκής.** Αυτό απαιτεί, μεταξύ άλλων, τη διατήρηση σε μόνιμη βάση χαμηλών δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Οι αρχές αυτές, οι οποίες είναι ευρέως αποδεκτές και διακηρύσσονται στην ίδια τη συνθήκη, οδήγησαν τη γερμανική κυβέρνηση να υποβάλει πρόταση για ένα "σύμφωνο σταθερότητας για την Ευρώπη", το οποίο αποσκοπεί στην εξασφάλιση δημοσιονομικής πειθαρχίας στο τελικό στάδιο της ΟΝΕ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Μαδρίτης επιβεβαίωσε το Δεκέμβριο του 1995 την καθοριστική σημασία της δημοσιονομικής πειθαρχίας και εξέφρασε την ικανοποίησή του για την πρόθεση της Επιτροπής "να παρουσιάσει τα συμπεράσματά της σχετικά με τους τρόπους εξασφάλισης δημοσιονομικής πειθαρχίας και συντονισμού στη νομισματική ένωση...".

Το θέμα αυτό αποτέλεσε στη συνέχεια αντικείμενο εντατικών συζητήσεων στις οποίες συνέβαλε, μεταξύ άλλων, η έκθεση προόδου της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φλωρεντίας του Ιουνίου 1996, σύμφωνα με την οποία οι νέες ρυθμίσεις (α) **πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της συνθήκης, (β) δεν πρέπει να επιφέρουν καμία τροποποίηση των προϋποθέσεων συμμετοχής στην ΟΝΕ (είτε στην αρχική ομάδα χωρών, είτε σε μεταγενέστερο στάδιο) και (γ) πρέπει να συμφωνηθούν στο επίπεδο της ΕΕ, ακόμα και εάν η πλήρης εφαρμογή τους θα αφορά μόνο τα κράτη μέλη στα οποία θα καθιερωθεί το ενιαίο νόμισμα.**

Κατά την άτυπη σύνοδο του Συμβουλίου Ecofin στο Λουβλίνο το Σεπτέμβριο του 1996, επιτεύχθηκε ευρεία συναίνεση σχετικά με τις βασικές αρχές και τα κυριότερα στοιχεία του μελλοντικού *σύμφωνου σταθερότητας*.

Οι αρχές αυτές διέπουν επίσης τις προτάσεις της Επιτροπής για ένα *σύμφωνο σταθερότητας*, οι οποίες είναι σύμφωνες με την έκθεσή της για την πρόοδο των εργασιών στον τομέα αυτό. Έχουν μορφή πράξεων παράγωγου δικαίου που ενισχύουν και διασαφηνίζουν τις διατάξεις της συνθήκης για την πολυμερή εποπτεία και τη δημοσιονομική πειθαρχία. Για να είναι αποτελεσματική, η προποβουλία αυτή πρέπει να συμπληρωθεί από ισχυρή πολιτική δέσμευση όλων των ενδιαφερομένων μερών να εφαρμόσουν αυστηρά τις διαδικασίες της συνθήκης, όπως αυτές εξειδικεύονται και διασαφηνίζονται στην παράγωγη νομοθεσία. Η δέσμευση αυτή θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο επίσημης δήλωσης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΜΕ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΠΟΤΡΕΠΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Οι εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο που να αφήνει περιθώρια για την αντιμετώπιση έκτακτων και κυκλικών διαταραχών και για την αποφυγή υπερβολικών ελλειμμάτων. Επιπλέον, οι εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές πρέπει να στηρίζουν μια ενιαία νομοματική πολιτική προσανατολισμένη προς τη σταθερότητα. Ο καταλληλότερος τρόπος για την επιτυχία του σημαντικού αυτού ρόλου των εθνικών δημοσιονομικών πολιτικών είναι η επιδίωξη **μεσοπρόθεσμων στόχων για μια δημοσιονομική θέση πλησίον της ισορροπίας ή πλεονασματική**. Κατά συνέπεια, η τιμή αναφοράς του 3% του ΑΕΠ για το δημοσιονομικό έλλειμμα πρέπει να θεωρείται ανώτατο όριο υπό κανονικές συνθήκες.

Για την αποφυγή των υπερβολικών ελλειμμάτων, η Επιτροπή προτείνει μια διεπίπεδη στρατηγική: ένα **σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης προληπτικού χαρακτήρα** για τον εντοπισμό και τη διόρθωση των δημοσιονομικών αποκλίσεων προτού οδηγήσουν σε αύξηση του δημοσιονομικού ελλείματος πέραν του ανώτατου ορίου του 3%, και ένα **σύνολο αποτρεπτικών κανόνων** που θα ασκούν αποτελεσματικές πιέσεις στα κράτη μέλη για την αποφυγή υπερβολικών ελλειμμάτων ή την ταχεία λήψη διορθωτικών μέτρων για τη διόρθωσή τους.

Βελτίωση του προληπτικού πλαισίου: η ενίσχυση της εποπτείας των δημοσιονομικών θέσεων

Οι δυνατότητες που παρέχει το άρθρο 103 παράγραφος 5 όσον αφορά τη θέσπιση πράξεων παράγωγου δικαίου πρέπει να αξιοποιηθούν προκειμένου να ενισχυθεί το δημοσιονομικό σκέλος της πολυμερούς εποπτείας με ένα **σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης**. Το ενισχυμένο πλαίσιο εποπτείας θα βασίζεται στην υποχρέωση των κρατών μελών που θα υιοθετήσουν το ενιαίο νόμισμα να υποβάλλουν **προγράμματα σταθερότητας** τα οποία θα περιέχουν μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους και άλλες κατάλληλες πληροφορίες. Οι μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί στόχοι των κρατών μελών θα αποσκοπούν στην επίτευξη θέσης πλησίον της ισορροπίας ή πλεονασματικής, με κάποια περιθώρια διαφοροποίησης σε συνάρτηση με τις ιδιαιτερότητες κάθε κράτους μέλους. Η επιδίωξη αυτή δεν είναι αντίθετη με την εμπειρία του παρελθόντος, εφόσον τα περισσότερα κράτη μέλη είχαν δημοσιονομικές θέσεις κοντά στην ισορροπία πριν από την πρώτη πετρελαϊκή κρίση. Οι μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί στόχοι θα επιτρέπουν στα κράτη μέλη να διατηρούν το έλλειμά τους κάτω από το ανώτατο όριο του 3% σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες δεν υπάρχει σοβαρή οικονομική ύφεση ή άλλες έκτακτες συνθήκες. Τα προγράμματα σταθερότητας θα πρέπει να ανακοινώνονται δημόσια.

Σε περίπτωση απόκλισης από το στόχο για μια δημοσιονομική θέση πλησίον της ισορροπίας ή πλεονασματική, όπως καθορίζεται στο πρόγραμμα σταθερότητας, η Επιτροπή θα απευθύνει αμέσως **προειδοποίηση** στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η οποία θα μπορεί να οδηγήσει στη διατύπωση σύστασης του Συμβουλίου προς το κράτος αυτό να λάβει τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα για να αποφύγει τον κίνδυνο υπέρβασης του ανώτατου ορίου του 3%.

Η ενίσχυση των διαδικασιών εποπτείας σε κοινοτικό επίπεδο θα επιτρέψει επίσης να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στο συντονισμό των δημοσιονομικών πολιτικών σε επίπεδο ΟΝΕ, ώστε να εξασφαλιστεί η συνοχή των διάφορων δημοσιονομικών θέσεων.

Αύξηση της αποτελεσματικότητας των αποτρεπτικών στοιχείων: η ενίσχυση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος

Η εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (περιλαμβανομένου του τελικού σταδίου της επιβολής κυρώσεων) πρέπει να διασαφηνιστεί και να επιταχυνθεί ώστε να αποτελέσει έναν πραγματικά αποτρεπτικό μηχανισμό. Τα κυριότερα στοιχεία της προτεινόμενης νομοθεσίας περιλαμβάνουν:

- α) τον καθορισμό προθεσμιών για την εφαρμογή των βασικών σταδίων της διαδικασίας, ώστε οι κυρώσεις να επιβάλλονται, εφόσον είναι αναγκαίο, εντός του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο σημειώνεται υπερβολικό έλλειμμα·
- β) τον ορισμό, στο πλαίσιο αυτό, των "έκτακτων και προσωρινών" περιστάσεων στις οποίες μπορεί να σημειωθεί υπέρβαση της τιμής αναφοράς·
- γ) τον προκαθορισμό της κλίμακας των χρηματικών ποινών.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το περιεχόμενο των προτάσεών της για την παράγωγη νομοθεσία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του άρθρου 104 Γ παράγραφος 14 δεύτερο εδάφιο ως νομικής βάσης. Η διάταξη αυτή, η οποία αφορά όλες τις πτυχές της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, προβλέπει ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται με ομοφωνία μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΚΤ. Η Επιτροπή εκτιμά ότι μια ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών θα ενισχύσει την αξιοπιστία του συμφώνου σταθερότητας, στο πλαίσιο του οποίου όλες οι χώρες αναλαμβάνουν δέσμευση για διατήρηση δημοσιονομικής σταθερότητας. Κατά συνέπεια, οι προτεινόμενες κανονιστικές ρυθμίσεις και οι διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 5, οι οποίες παραμένουν αμετάβλητες, θα αποτελέσουν νέο ενιαίο σύνολο κανόνων.

Η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος μπορεί να επιταχυνθεί σημαντικά με τον καθορισμό προθεσμιών για την ολοκλήρωση των βασικών σταδίων της. Όπως προτείνεται στο βασικό σενάριο (βλέπε παράρτημα 1), η λήψη της απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και η έκδοση των συστάσεων πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί έως το Μάιο του έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο σημειώνεται το υπερβολικό έλλειμμα· εάν το Συμβούλιο κρίνει ότι ένα κράτος μέλος δεν ανέλαβε αποτελεσματική δράση για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος, τα επόμενα στάδια της διαδικασίας και η επιβολή κυρώσεων πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί το Δεκέμβριο του ίδιου έτους. Η διαδικασία θα μπορεί να ενεργοποιείται νωρίτερα σε περιπτώσεις στις οποίες το προγραμματισμένο έλλειμμα υπερβαίνει ήδη το όριο του 3% και/ή εφόσον το Συμβούλιο έχει ήδη απευθύνει συστάσεις για τη λήψη διορθωτικών μέτρων στο πλαίσιο του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης των διαδικασιών του άρθρου 103· ωστόσο, η απόφαση για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος θα πρέπει κανονικά να λαμβάνεται με βάση τα στοιχεία που κοινοποιούνται το Μάρτιο.

Όσον αφορά τη διαπίστωση της κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος, ορισμένοι από τους ορισμούς του άρθρου 104 Γ μπορούν να διευκρινιστούν κατά τρόπο που να αίρει τις αβεβαιότητες, παρόλο που το Συμβούλιο θα πρέπει σε όλες τις περιπτώσεις να έχει ορισμένα περιθώρια διακριτικής ευχέρειας. Ειδικότερα, η ερμηνεία του όρου "έκτακτη και προσωρινή" υπέρβαση μπορεί να διευκρινιστεί περαιτέρω. Παρόλο που μια ερμηνεία που θα καλύπτει ρητά όλες τις σχετικές περιστάσεις είναι μάλλον αδύνατη, γίνεται μία απόπειρα ποσοτικής απεικόνισης του τί μπορεί να σημαίνει σοβαρή οικονομική ύφεση.

Η επιτάχυνση των τελευταίων σταδίων της διαδικασίας θα εξαρτάται με καθοριστικό τρόπο από την αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ανέλαβε "αποτελεσματική δράση". Η Επιτροπή προτείνει να λαμβάνονται ως βάση για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των διορθωτικών μέτρων οι κυβερνητικές αποφάσεις που ανακοινώνονται επίσημα. Η συμμετοχή, εφόσον απαιτείται από το εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών, των εθνικών κοινοβουλίων στην έκδοση νομοθετικών πράξεων για τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να εμποδίζει την ταχεία εφαρμογή της διαδικασίας

υπερβολικού ελλείμματος και να θέτει υπό αμφισβήτηση τον επείγοντα χαρακτήρα της. Προτείνεται κατά συνέπεια να προβλεφθεί μια σχετικά σύντομη χρονική περίοδος εντός της οποίας η κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους πρέπει να θεσπίσει μέτρα (π.χ. το αργότερο τέσσερις μήνες από την έκδοση από το Συμβούλιο των συστάσεων του άρθρου 104 Γ παράγραφος 7). Εάν η κυβέρνηση δεν προτείνει μέτρα εντός της προθεσμίας αυτής ή εάν το Συμβούλιο κρίνει ότι τα προτεινόμενα μέτρα είναι ανεπαρκή, θα τίθεται σε εφαρμογή το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας. Εάν, μετά την ευνοϊκή αξιολόγηση δέσμης μέτρων από το Συμβούλιο, η κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους αποσύρει τα μέτρα ή εάν αυτά καταψηφίζονται από το κοινοβούλιο χωρίς θέσπιση εναλλακτικών μέτρων, το Συμβούλιο θα αποφασίζει αμέσως την εφαρμογή του επόμενου σταδίου της διαδικασίας.

Σε όλες τις περιπτώσεις, η ανώτατη προθεσμία για την ολοκλήρωση της διαδικασίας, περιλαμβανομένης της ενδεχόμενης απόφασης για την επιβολή κυρώσεων, δεν πρέπει να υπερβαίνει τους δέκα μήνες. Παρόλο που οι προθεσμίες του ανωτέρω χρονοδιαγράμματος μπορούν εκ πρώτης όψης να θεωρηθούν σύντομες, είναι σαφές ότι η έκδοση σύστασης του Συμβουλίου ή η εφαρμογή των τελευταίων σταδίων της διαδικασίας δεν θα θέτουν προ απορόπτου την κυβέρνηση του κράτους μέλους, η οποία στην πραγματικότητα θα έχει στη διάθεσή της πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα να προετοιμάσει τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα. Επιπλέον, η εμφάνιση υπερβολικού ελλείμματος κατά το τρίτο στάδιο αποτελεί ιδιαίτερα σοβαρό γεγονός που απαιτεί την άμεση λήψη μέτρων από όλους τους ενδιαφερόμενους.

Απαιτείται επίσης η διευκρίνιση του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμόζονται οι κυρώσεις. Για το σκοπό αυτό, προτείνεται να προβλεφθεί ότι σε όλες τις περιπτώσεις η επιβολή κυρώσεων συνεπάγεται, κατά κανόνα, υποχρέωση άτοκης κατάθεσης κατάλληλου χρηματικού ποσού, η οποία μπορεί ενδεχομένως να συνδυάζεται με τις άλλες μη χρηματικές ποινές που προβλέπονται στη συνθήκη, εφόσον το κρίνει σκόπιμο το Συμβούλιο.

Το ποσό της κατάθεσης, το οποίο θα υπολογίζεται ως ποσοστό του ΑΕΠ, θα πρέπει να είναι επαρκώς υψηλό ώστε να έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα, χωρίς ωστόσο να είναι δυσβάστακτο σε βαθμό που να μειώνει την αξιοπιστία της κύρωσης ή να την καθιστά αντιπαραγωγική. Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, η Επιτροπή προτείνει δύο συνιστώσες για την κατάθεση αυτή, μια σταθερή συνιστώσα ίση προς το 0,2% του ΑΕΠ και μια μεταβλητή ίση με το ένα δέκατο του ποσοστού κατά το οποίο το έλλειμμα υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 3%, καθώς και ένα ανώτατο όριο για το ποσό της κατάθεσης ίσο με το 0,5% του ΑΕΠ. Οι τιμές αυτές συνεπάγονται ότι η αύξηση του ελλείμματος σε περισσότερο από το 6% του ΑΕΠ δεν θα επιφέρει πλέον αναλογική αύξηση της χρηματικής ποινής. Το διάγραμμα στο παράρτημα εμφανίζει τις ποσοτικές επιπτώσεις του προτεινόμενου κανόνα.

Η αρχική κατάθεση θα μετατρέπεται σε χρηματική ποινή εάν εντός δύο ετών δεν έχουν ληφθεί επαρκή μέτρα για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος. Οι καταθέσεις θα γίνονται στην Κοινότητα και οι τόκοι από τις καταθέσεις αυτές καθώς και τα ποσά των χρηματικών ποινών θα συνιστούν πόρους του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Παράρτημα Ι

Εφαρμογή διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος που αρχίζει το Μάρτιο

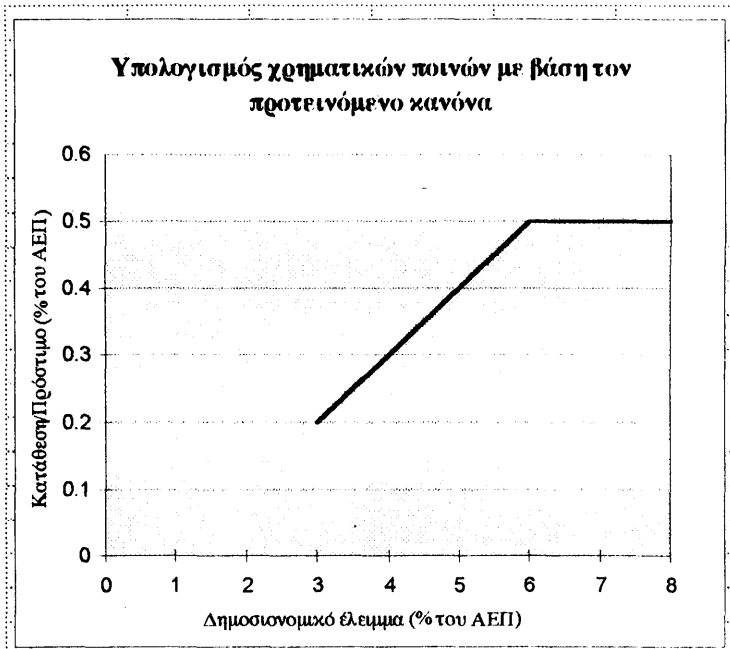
Έτος Ν

Ιανουάριος	Φεβρουάριος	Μάρτιος	Απρίλιος	Μάιος	Ιούνιος	Ιούλιος	Αύγουστος	Σεπτέμβριος	Οκτώβριος	Νοέμβριος	Δεκέμβριος
		Κοινοποίηση στοιχείων από τα κράτη μέλη (1)	Γνωμοδότηση Νομισματικής Επιτροπής	Το Συμβούλιο EcoFin αποφασίζει εάν υφίσταται υπερβολικό έλλειμμα και εκδίδει σύσταση				Το Συμβούλιο EcoFin αξιολογεί την "αποτελεσματική δράση" και ενδεχομένως αποφασίζει να ανακοινώσει δημόσια τη σύστασή του	Το Συμβούλιο EcoFin γνωστοποιεί τα ειδικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν		Το Συμβούλιο EcoFin αποφασίζει την επιβολή κυρώσεων
		Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση	Η Επιτροπή καταρτίζει τη γνωμοδότησή της					Κοινοποίηση στοιχείων από τα κράτη μέλη (1)			

Έτος Ν+1 και επόμενα

Ιανουάριος	Φεβρουάριος	Μάρτιος	Απρίλιος	Μάιος	Ιούνιος	Ιούλιος	Αύγουστος	Σεπτέμβριος	Οκτώβριος	Νοέμβριος	Δεκέμβριος
		Κοινοποίηση στοιχείων από τα κράτη μέλη (1)	Το Συμβούλιο EcoFin αποφασίζει να καταργήσει ή να εντείνει τις κυρώσεις					Κοινοποίηση στοιχείων από τα κράτη μέλη (1)			

- (1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 3605/93, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να γνωστοποιούν τα στοιχεία σχετικά με τη δημοσιονομική τους θέση δύο φορές το χρόνο, την πρώτη φορά πριν από την 1η Μαρτίου και τη δεύτερη πριν από την 1η Σεπτεμβρίου.

Πρόταση της Επιτροπής για
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΕΚ)

.....

**για την ενίσχυση της εποπτείας και του συντονισμού των
δημοσιονομικών θέσεων**

96/0247 (SYN)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 103 παράγραφος 5,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Εκτιμώντας:

(1) ότι η διατήρηση υγιούς δημοσιονομικής κατάστασης στα κράτη μέλη δημιουργεί κατάλληλες συνθήκες για διαρκή αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης· ότι η δημοσιονομική πειθαρχία θα είναι αναγκαία στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης για την εξασφάλιση νομισματικής σταθερότητας·

(2) ότι οι εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο που να αφήνει περιθώρια για την αντιμετώπιση έκτακτων και κυκλικών διαταραχών και για την αποφυγή υπερβολικών ελλειμμάτων·

(3) ότι ο ρόλος ενός στενότερου συντονισμού των δημοσιονομικών πολιτικών είναι πολύ πιο σημαντικός στο πλαίσιο του ενιαίου νομίσματος·

(4) ότι η τιμή αναφοράς του 3% του ΑΕΠ για το δημοσιονομικό έλλειμμα, η οποία καθορίζεται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 5 για τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, πρέπει να θεωρείται ανώτατο όριο υπό κανονικές συνθήκες· ότι οι προϋπολογισμοί του δημόσιου τομέα θα πρέπει κατά συνέπεια να τείνουν μεσοπρόθεσμα προς θέσεις πλησίον της ισορροπίας ή πλεονασματικές, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων εθνικών χαρακτηριστικών·

(5) ότι πρέπει να διευρυνθεί η διαδικασία πολυμερούς εποπτείας που προβλέπεται στο άρθρο 103 παράγραφοι 3 και 4 με τη δημιουργία συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης, μέσω του οποίου το Συμβούλιο θα επιστά την προσοχή ενός κράτους μέλους στην ανάγκη να λάβει διορθωτικά μέτρα για την αποφυγή υπερβολικού ελλείμματος· ότι η διαδικασία πολυμερούς εποπτείας θα πρέπει να συνεχίσει να χρησιμοποιείται για την παρακολούθηση του συνόλου των οικονομικών εξελίξεων σε κάθε κράτος μέλος και στην Κοινότητα, καθώς και της συνέπειας των οικονομικών πολιτικών με τους γενικούς προσανατολισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 103 παράγραφος 2·

(6) ότι ο παρών κανονισμός αποτελεί μέρος του *συμφώνου σταθερότητας* για την εξασφάλιση δημοσιονομικής πειθαρχίας στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ· ότι το σύμφωνο αυτό περιλαμβάνει δύο βασικά στοιχεία, δηλαδή την ενίσχυση της εποπτείας και του συντονισμού των δημοσιονομικών θέσεων, αφενός και, αφετέρου, την επιτάχυνση και διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι το δεύτερο από τα στοιχεία αυτά συνεπάγεται τον καθορισμό προθεσμιών για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος και τη διευκρίνιση των προϋποθέσεων για την επιβολή κυρώσεων·

(7) ότι οι κανόνες για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος ορίζονται στον κανονισμό του Συμβουλίου [...]

(8) ότι τα κράτη μέλη που θα υιοθετήσουν το ενιαίο νόμισμα είναι εκείνα για τα οποία θα έχει διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι, ότι έχουν επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης, και ιδίως σταθερή δημοσιονομική θέση· ότι η διατήρηση υγιών δημοσιονομικών θέσεων σε αυτά τα κράτη μέλη θα είναι αναγκαία για την εξασφάλιση νομισματικής σταθερότητας και τη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για διαρκή αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης· ότι αυτά τα κράτη μέλη πρέπει εφεξής να εννοούνται ως "κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση" κατά την έννοια του άρθρου 109 Κ.

(9) ότι πρέπει να αξιοποιηθεί η χρήσιμη εμπειρία που αποκομίστηκε στα δύο πρώτα στάδια της οικονομικής και νομισματικής ένωσης από τη χρησιμοποίηση των προγραμμάτων σύγκλισης ως μέσων για τον καθορισμό στόχων και ως βάσης για την παρακολούθηση της κατάστασης· ότι πρέπει να απαιτηθεί από τα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση να υποβάλλουν μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά προγράμματα (εφεξής καλούμενα προγράμματα σταθερότητας) και να οριστεί το περιεχόμενο αυτών των προγραμμάτων· ότι πρέπει να καθοριστούν προθεσμίες για την υποβολή των προγραμμάτων σταθερότητας και για την περιοδική ενημέρωσή τους·

(10) ότι για την εξασφάλιση διαφάνειας και προϋποθέσεων για τεκμηριωμένη δημόσια συζήτηση, τα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση πρέπει να ανακοινώνουν δημόσια τα προγράμματα σταθερότητας τους·

(11) ότι πρέπει να οριστούν κανόνες για την εξέταση των προγραμμάτων σταθερότητας από το Συμβούλιο·

(12) ότι η παρακολούθηση των προγραμμάτων σταθερότητας πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας· ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις αποκλίσεις από τους στόχους που καθορίζονται στα προγράμματα αυτά για το δημοσιονομικό πλεόνασμα/έλλειμμα· ότι για να αποφευχθεί κάθε σοβαρή επιδείνωση του ελλείμματος ενός κράτους μέλους χωρίς παρέκκλιση, το Συμβούλιο θα πρέπει να απευθύνει συστάσεις στο κράτος μέλος για τη λήψη διορθωτικών μέτρων· ότι σε περίπτωση συνεχιζόμενων αποκλίσεων από τους δημοσιονομικούς στόχους, το Συμβούλιο θα πρέπει να κρίνει εάν είναι σκόπιμο να ενισχύσει και να ανακοινώσει δημόσια τις συστάσεις του·

(13) ότι θα είναι επίσης αναγκαίο να οριστούν παρόμοιοι κανόνες για τα προγράμματα και την εποπτεία των άλλων κρατών μελών·

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΜΗΜΑ Ι

Προγράμματα σταθερότητας

Άρθρο 1

1. Κάθε κράτος μέλος χωρίς παρέκκλιση υποβάλλει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή "πρόγραμμα σταθερότητας".
2. Το πρόγραμμα σταθερότητας περιλαμβάνει:
 - α) το μεσοπρόθεσμο στόχο και την πορεία προσαρμογής για το δημοσιονομικό πλεόνασμα/έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ· την αναμενόμενη εξέλιξη του δημόσιου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ·
 - β) τις κυριότερες υποθέσεις για τις αναμενόμενες οικονομικές εξελίξεις, όπως αύξηση του ΑΕΠ σε πραγματικούς όρους, απασχόληση/ανεργία, πληθωρισμός και άλλες σημαντικές οικονομικές μεταβλητές·
 - γ) περιγραφή των δημοσιονομικών μέτρων που λαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος·
 - δ) δέσμευση για τη λήψη, εφόσον είναι αναγκαίο, συμπληρωματικών μέτρων για την αποφυγή αποκλίσεων από τους στόχους.

3. Τα στοιχεία για την εξέλιξη του δημόσιου πλεονάσματος/ελλείμματος και του δημόσιου χρέους ως ποσοτών του ΑΠΠ και οι κυριότερες οικονομικές υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β), καταρτίζονται σε ετήσια βάση και καλύπτουν, εκτός από το τρέχον και το προηγούμενο έτος, τουλάχιστον τα τρία επόμενα έτη.

Άρθρο 2

1. Τα προγράμματα σταθερότητας υποβάλλονται πριν από την 1η Ιανουαρίου 1999. Μετά την ημερομηνία αυτή υποβάλλονται κάθε χρόνο ενημερωμένα προγράμματα, το αργότερο δύο μήνες μετά την παρουσίαση στο εθνικό κοινοβούλιο του ετήσιου προϋπολογισμού από την κυβέρνηση κράτους μέλους. Ένα κράτος μέλος που τυγχάνει αρχικά παρέκκλισης που καταργείται στη συνέχεια σύμφωνα με το άρθρο 109 Κ παράγραφος 2, υποβάλλει πρόγραμμα σταθερότητας εντός έξι μηνών από την απόφαση κατάργησης της παρέκκλισης.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν δημόσια τα προγράμματα σταθερότητας και τα ενημερωμένα προγράμματά τους.

ΤΜΗΜΑ 2

Εποπτεία των δημοσιονομικών θέσεων και σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης

Άρθρο 1

1. Με βάση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της επιτροπής του άρθρου 109 Γ, το Συμβούλιο εξακριβώνει, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα εθνικά χαρακτηριστικά, εάν ο μεσοπρόθεσμος δημοσιονομικός στόχος του προγράμματος σταθερότητας αντιστοιχεί σε θέση πλησίον της ισορροπίας ή πλεονασματική, εάν το πρόγραμμα βασίζεται σε εύλογες οικονομικές υποθέσεις και εάν τα μέτρα που λαμβάνονται ή προτείνονται επαρκούν για να θέσουν τη δημοσιονομική κατάσταση στην προβλεπόμενη πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου στόχου.
2. Το Συμβούλιο εξετάζει το πρόγραμμα σταθερότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εντός δύο μηνών το αργότερο από την υποβολή του. Το Συμβούλιο, μετά από σύσταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την επιτροπή του άρθρου 109 Γ, μπορεί να εγκρίνει το πρόγραμμα σταθερότητας. Εάν κρίνει ότι οι στόχοι και το περιεχόμενο του προγράμματος πρέπει να ενισχυθούν, το Συμβούλιο απευθύνει κατά γενικό κανόνα, σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 4, σύσταση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να προσαρμόσει το πρόγραμμά του.
3. Τα ενημερωμένα προγράμματα σταθερότητας εξετάζονται από την επιτροπή του άρθρου 109 Γ με βάση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής· εάν είναι αναγκαίο, τα ενημερωμένα προγράμματα μπορούν επίσης να εξετάζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 4

1. Στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας που προβλέπεται στο άρθρο 103 παράγραφος 3, το Συμβούλιο παρακολουθεί την εφαρμογή των προγραμμάτων σταθερότητας, με βάση τα στοιχεία που γνωστοποιούν τα κράτη μέλη και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της επιτροπής του άρθρου 109 Γ, προκειμένου ιδίως να εντοπίσει τις πραγματικές ή αναμενόμενες αποκλίσεις από το μεσοπρόθεσμο στόχο για το δημοσιονομικό πλεόνασμα/έλλειμμα (ή από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του), όπως ορίζεται στο πρόγραμμα σταθερότητας.
2. Εάν διαπιστωθεί απόκλιση από το μεσοπρόθεσμο στόχο (ή από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του), το Συμβούλιο απευθύνει κατά γενικό κανόνα, σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 4, σύσταση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να λάβει μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής.
3. Εάν κατά την παρακολούθηση της κατάστασης διαπιστωθεί ότι η απόκλιση από το μεσοπρόθεσμο στόχο (ή από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του) συνεχίζεται ή

επιδεινώνεται, το Συμβούλιο απευθίνει κατά γενικό κανόνα σύσταση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να λάβει ειδικά διορθωτικά μέτρα και μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 4, να ανακοινώσει δημόσια τη σύστασή του.

4. Στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας που προβλέπεται στο άρθρο 103 παράγραφος 3, το Συμβούλιο αξιολογεί επίσης συνολικά τις πραγματικές και τις προβλεπόμενες δημοσιονομικές θέσεις για τη ζώνη της ΟΝΕ στο σύνολό της, όπως αυτές διαμορφώνονται με βάση τα προγράμματα σταθερότητας και τα ενημερωμένα προγράμματα των κρατών μελών.

Άρθρο 5

Στις εκθέσεις τους προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή παρουσιάζουν τα αποτελέσματα της εποπτείας που ασκείται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.

Πρόταση της Επιτροπής για
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΕΚ)
.....
για την επιτάχυνση και διασαφήνιση της εφαρμογής της
διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος

96/0248 (CNS)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 14 δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

Έκτιμώντας:

(1) ότι η διατήρηση υγιούς δημοσιονομικής κατάστασης στα κράτη μέλη δημιουργεί κατάλληλες συνθήκες για διαρκή αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης· ότι η δημοσιονομική πειθαρχία θα είναι αναγκαία στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης για την εξασφάλιση νομισματικής σταθερότητας·

(2) ότι οι εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο που να αφήνει περιθώρια για την αντιμετώπιση έκτακτων και κυκλικών διαταραχών και για την αποφυγή υπερβολικών ελλειμμάτων· ότι η έννοια των έκτακτων και προσωρινών περιστάσεων πρέπει να ερμηνεύεται στενά, ενδεχομένως βάσει μιας ποσοτικής έκφρασης της έννοιας του σαφώς αρνητικού, σε πραγματικούς όρους, ποσοστού οικονομικής ανάπτυξης·

(3) ότι το πρωτόκολλο αριθ. 5 για τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος περιέχει διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 104 Γ· ότι είναι αναγκαία η θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων εφαρμογής· ότι σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 14 δεύτερο εδάφιο, το Συμβούλιο θεσπίζει κατάλληλες διατάξεις για το σκοπό αυτό· ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού και εκείνες του πρωτοκόλλου αποτελούν νέο ενιαίο σύνολο κανόνων·

(4) ότι σύμφωνα με το άρθρο 109 Κ παράγραφος 3, το άρθρο 104 Γ παράγραφοι 9 και 11 εφαρμόζεται μόνον στα κράτη μέλη που έχουν υιοθετήσει το ενιαίο νόμισμα,

(5) ότι πρέπει να καθοριστούν προθεσμίες για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος προκειμένου να εξασφαλιστεί η ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή της· ότι για την αποτελεσματική εφαρμογή της διαδικασίας αυτής πρέπει επίσης να διεικρινιστεί ο τρόπος επιβολής των προβλεπόμενων στο άρθρο 104 Γ κυρώσεων στα κράτη μέλη που δεν λαμβάνουν μέτρα για τη διόρθωση της κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος·

(6) ότι ο παρών κανονισμός αποτελεί μέρος του *συμφώνου σταθερότητας* για την εξασφάλιση δημοσιονομικής πειθαρχίας στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ· ότι το σύμφωνο αυτό περιλαμβάνει δύο βασικά στοιχεία, δηλαδή την ενίσχυση της εποπτείας και του συντονισμού των δημοσιονομικών θέσεων, αφενός και, αφετέρου, την επιτάχυνση και διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι το πρώτο από τα στοιχεία αυτά αφορά ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης που επιτρέπει τον εντοπισμό των αποκλίσεων από την προβλεπόμενη μεσοπρόθεσμη πορεία των δημοσιονομικών θέσεων των κρατών μελών και τη διατύπωση συστάσεων του Συμβουλίου για τη λήψη διορθωτικών μέτρων πολύ πριν τη διαμόρφωση κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος·

(7) ότι οι κανόνες για την ενίσχυση της εποπτείας και του συντονισμού των δημοσιονομικών θέσεων ορίζονται στον κανονισμό [...] του Συμβουλίου·

(8) ότι η ενισχυμένη εποπτεία, κατά την έννοια του κανονισμού [...], και η παρακολούθηση από την Επιτροπή των δημοσιονομικών θέσεων σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 2 παρέχουν μια βάση για την ταχεία εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος·

(9) ότι με βάση τα ανωτέρω, μια περίοδος δέκα μηνών κατ'ανώτατο όριο από την ημερομηνία γνωστοποίησης ή από την με άλλο τρόπο ενεργοποίηση της διαδικασίας έως την επιβολή, εφόσον είναι αναγκαίο, κυρώσεων φαίνεται εφικτή και κατάλληλη για την άσκηση πιέσεων στα κράτη μέλη για τη λήψη διορθωτικών μέτρων· ότι στην περίπτωση μιας διαδικασίας που αρχίζει το Μάρτιο, η διάταξη αυτή θα επέτρεπε την επιβολή κυρώσεων εντός του ημερολογιακού έτους στο οποίο αρχίζει η διαδικασία·

(10) ότι η έκδοση σύστασης του Συμβουλίου ή η εφαρμογή των επόμενων σταδίων της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος δεν θα θέτει προ απροόπτου μια κυβέρνηση κράτους μέλους, η οποία στην πραγματικότητα είχε στη διάθεσή της πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για να λάβει διορθωτικά μέτρα· ότι μια κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος κατά το τρίτο στάδιο αποτελεί σοβαρό γεγονός που απαιτεί την άμεση λήψη μέτρων από όλους τους ενδιαφερόμενους·

(11) ότι στο πλαίσιο της δράσης που αναλαμβάνει για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος, η κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους θα λάβει, εφόσον αυτό απαιτείται από τη νομοθεσία του, τα αναγκαία μέτρα από κοινού με το εθνικό κοινοβούλιο· ότι οι εθνικές διαδικασίες λήψης των αποφάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 5 δεν πρέπει να εμποδίζουν την ταχεία εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος·

(12) ότι για να εξασφαλιστεί ότι η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος έχει επαρκώς αποτρεπτικό χαρακτήρα πρέπει να απαιτείται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να προβαίνει σε άτοκη κατάθεση κατάλληλου ποσού όταν το Συμβούλιο αποφασίζει την επιβολή κύρωσης·

(13) ότι ο ορισμός κυρώσεων με καθορισμένη διαβάθμιση αίρει τις αβεβαιότητες και επιτρέπει στους συμμετέχοντες στη διαδικασία να είναι πλήρως ενημερωμένοι σχετικά με αυτήν· ότι το ποσό της κατάθεσης πρέπει να συσχετίζεται με το ΑΕΠ του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους· ότι η κατάθεση πρέπει να περιέχει μια σταθερή συνιστώσα, υποχρεωτική σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες επιβάλλονται χρηματικές ποινές, και μια μεταβλητή συνιστώσα υπολογιζόμενη κατ'αναλογία προς το ποσοστό κατά το οποίο το έλλειμμα υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 3% του ΑΕΠ· ότι πρέπει επίσης να καθοριστεί ανώτατο ποσό, ως ποσοστό του ΑΕΠ, για τις ποινές αυτές προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν αντιπαραγωγικές επιπτώσεις από την επιβολή τους·

(14) ότι οι κυρώσεις αυτές πρέπει να εντείνονται εάν η σύσταση άτοκης κατάθεσης δεν οδηγεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διορθώσει το υπερβολικό έλλειμμα· ότι στην περίπτωση αυτή η κατάθεση πρέπει να μετατρέπεται σε χρηματική ποινή και το κράτος μέλος να υποχρεούται σε νέα άτοκη κατάθεση·

(15) ότι οι ενέργειες που αναλαμβάνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος αποτελούν το πρώτο βήμα προς την άρση των κυρώσεων· ότι η επίτευξη ουσιαστικής προόδου στη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος πρέπει να επιτρέπει την ελάφρυνση των κυρώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 104 Γ· ότι οι απομένουσες κυρώσεις αίρονται στο σύνολό τους μόνο εφόσον έχει διορθωθεί η κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος·

(16) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας¹, ορίζει λεπτομερείς κανόνες για την γνωστοποίηση από τα κράτη μέλη στοιχείων για τη δημοσιονομική τους θέση·

¹ ΕΕ αριθ. L 332 της 31 Δεκεμβρίου 1993, σ. 7.

(17) ότι στις περιπτώσεις στις οποίες η συνθήκη αναγνωρίζει, σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 8, συμβουλευτικό ρόλο στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), οι αναφορές στην ΕΚΤ πριν από την ίδρυσή της εννοείται ότι αφορούν το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΜΗΜΑ 1

Επιτάχυνση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος

Άρθρο 1

1. Το Συμβούλιο αποφασίζει εάν υφίσταται ή όχι υπερβολικό έλλειμμα, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 6, εντός τριών μηνών από τις ημερομηνίες γνωστοποίησης που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου. Εάν αποφασίσει, κατ'εφαρμογή του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6, ότι υφίσταται υπερβολικό έλλειμμα, απευθύνει ταυτόχρονα σύσταση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7.
2. Η υπέρβαση της τιμής αναφοράς για το δημοσιονομικό έλλειμμα θεωρείται έκτακτη και προσωρινή, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 2 στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση, εάν οφείλεται σε ασυνήθεις περιστάσεις που εκφεύγουν του ελέγχου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στη δημοσιονομική θέση του δημόσιου τομέα του, ή εάν οφείλεται σε σοβαρή οικονομική ύφεση, ιδίως σε περίπτωση σαφώς αρνητικού, σε πράγματικούς όρους, ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης. Επιπλέον, εάν οι ασυνήθεις περιστάσεις ή η σοβαρή οικονομική ύφεση παύουν να υφίστανται ή εάν προβλέπεται ότι θα παύσουν να υφίστανται εντός του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο το έλλειμμα υπερβαίνει την τιμή αναφοράς, οι δημοσιονομικές προβλέψεις της Επιτροπής πρέπει να αναφέρουν ότι το έλλειμμα θα μειωθεί κάτω από την τιμή αναφοράς στη διάρκεια του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο της υπέρβασης.

Άρθρο 2

1. Η απόφαση του Συμβουλίου να ανακοινώσει δημόσια τις συστάσεις του αφού διαπιστώσει ότι δεν ανελήφθη αποτελεσματική δράση σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 8, λαμβάνεται εντός τεσσάρων μηνών από την απόφαση για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 6 και από την έκδοση συστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7.
2. Για να κρίνει εάν ανελήφθη αποτελεσματική δράση μετά την έκδοση των συστάσεών του σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο μπορεί να βασίζει την απόφασή του στις επίσημες αποφάσεις της κυβέρνησης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Εάν αυτές οι επίσημες αποφάσεις δεν εγκριθούν, εφόσον είναι αναγκαίο, από την εθνική νομοθετική αρχή εντός της προθεσμίας που ορίζει το Συμβούλιο στις συστάσεις που απευθύνει σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, ή εάν τροποποιηθούν ουσιαδώς στη διάρκεια της διαδικασίας έκδοσης της νομοθετικής πράξης, το Συμβούλιο επανεξετάζει εάν ανελήφθη πράγματι αποτελεσματική δράση.

Άρθρο 3

Κάθε απόφαση με την οποία το Συμβούλιο ειδοποιεί το κράτος μέλος να λάβει μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 9, λαμβάνεται εντός μηνός από τη λήψη της απόφασης με την οποία το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι δεν ανελήφθη αποτελεσματική δράση σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 8.

Άρθρο 4

Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 104 Γ παράγραφος 11, το Συμβούλιο αποφασίζει κατά κανόνα την επιβολή κυρώσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 11. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται εντός δύο μηνών το αργότερο από τη λήψη της απόφασης με την οποία το Συμβούλιο ειδοποιεί το κράτος μέλος να λάβει μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 9.

Άρθρο 5

Το χρονικό διάστημα μεταξύ των ημερομηνιών γνωστοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού και της απόφασης του Συμβουλίου για επιβολή κυρώσεων που αναφέρεται στο άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δέκα μήνες.

Άρθρο 6

Κάθε απόφαση με την οποία το Συμβούλιο εντείνει τις κυρώσεις (εκτός των χρηματικών ποινών που αναφέρονται στο άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού) σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 11 ή καταργεί ορισμένες ή όλες τις αποφάσεις του σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12 λαμβάνεται εντός δύο μηνών το αργότερο από τις ημερομηνίες γνωστοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ 2

Κυρώσεις

Άρθρο 7

Εάν το Συμβούλιο αποφασίσει να επιβάλει κυρώσεις σε ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 11, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος οφείλει κατά κανόνα να προβεί σε άτοκη κατάθεση. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να συμπληρώσει την κατάθεση αυτή με τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 104 Γ παράγραφος 11 πρώτη και δεύτερη περίπτωση.

Άρθρο 8

Εάν το υπερβολικό έλλειμμα οφείλεται σε μη συμμόρφωση με το κριτήριο του άρθρου 104 Γ παράγραφος 2 στοιχείο α) για το δημοσιονομικό έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ, το ποσό της κατάθεσης περιλαμβάνει μια σταθερή συνιστώσα ίση με το 0,2% του ΑΕΠ και μια μεταβλητή συνιστώσα ίση με το ένα δέκατο της διαφοράς μεταξύ του ελλείμματος, εκφρασμένου ως ποσοστό του ΑΕΠ του έτους στο οποίο το έλλειμμα θεωρήθηκε υπερβολικό, και της τιμής αναφοράς. Καθορίζεται ανώτατο όριο ίσο με το 0,5% του ΑΕΠ για το ετήσιο ποσό των καταθέσεων.

Εάν το υπερβολικό έλλειμμα οφείλεται μόνον σε μη συμμόρφωση με το κριτήριο του άρθρου 104 Γ παράγραφος 2 στοιχείο β) για το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ, το ποσό της κατάθεσης περιλαμβάνει μόνο μια σταθερή συνιστώσα ίση με το 0,2% του ΑΕΠ.

Άρθρο 9

Η αρχική κατάθεση μετατρέπεται κατά κανόνα σε χρηματική ποινή εάν το υπερβολικό έλλειμμα δεν έχει διορθωθεί, κατά την κρίση του Συμβουλίου, εντός των δύο επόμενων ετών. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να επιβάλει, επιπλέον της χρηματικής ποινής, τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 104 Γ παράγραφος 11 εφόσον δεν εφαρμόστηκαν κατά το χρόνο επιβολής των κυρώσεων. Ταυτόχρονα, το κράτος μέλος υποχρεούται σε νέα άτοκη κατάθεση, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τον κανόνα που ορίζεται στο άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10

Σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει την άρση ορισμένων ή όλων των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 104 Γ παράγραφος 11 πρώτη και δεύτερη περίπτωση, εάν το κράτος μέλος επιτυγχάνει ουσιαστική, έστω και ανεπαρκή, πρόοδο στη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος.

Άρθρο 11

Σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο αίρει όλες τις απομένουσες κυρώσεις εφόσον καταργηθεί η απόφαση για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος. Τα ποσά των χρηματικών ποινών που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού δεν αποδίδονται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Οι καταθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού γίνονται στην Επιτροπή. Οι τόκοι από τις καταθέσεις αυτές καθώς και τα ποσά των χρηματικών ποινών που προβλέπονται στο άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού συνιστούν πόρους του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ISSN 0254-1483

COM(96) 496 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

09 01 10

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-96-523-GR-C

ISBN 92-78-10366-7

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2985 Λουξεμβούργο

16